

jamen hvorfor så ikke give en direkte støtte til det formål, frem for at nogle af de anbragte de facto får 10.000 kr. i lommepege hver måned, som de intet har at bruge til, fordi de ingen faste forpligtelser har udenfor?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil gøre det ganske kort.

Hr. Tom Behnke spørger, om SF vil støtte forslaget, og så citerer jeg ». . . på en sådan måde, at alle domsanbragte får inddraget en eventuel pension, uanset hvor den dømte anbringes«.

Svaret er nej!

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkepartis ordfører, fru Inge Refshauge, er ikke til stede her i dag, og derfor vil jeg fremkomme med vores partis stillingtagen til det her.

Vi giver forslagsstillerne ret i de bemærkninger, der følger beslutningsforslaget. Det er ikke rimeligt, at domsanbragte i andet end almindeligt fængsel fortsat får deres pension udbetalt. Det er at gøre stor forskel på domfældte, mener vi.

Som det er i dag, får mennesker, der er indsat i almindeligt fængsel, frataget deres pension, men kriminelle, der dømmes til anbringelse under en eller anden form inden for straffesystemet, fortsætter med at få pensionen udbetalt.

Vi mener ikke, det er rimeligt, at de mennesker, der bliver anbragt på psykiatrisk afdeling til en behandlingsstraf eller en anden form for anbringelse, kan få både gratis kost og logi og samtidig få udbetalt deres pension. Man kan godt få den mistanke, at det netop kan være sådanne penge, der er med til at skabe de store narkoproblemer rundt omkring.

Som sagt støtter Dansk Folkeparti forslagsstillerne i, at domfældte bør behandles ens med hensyn til udbetaling af pension.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Forslaget retter sig jo mod en meget smal gruppe med et andragende, der vel egentlig er principielt.

Jeg ville synes, det var en god idé, hvis vi i udvalget fik nogle oplysninger, som vi kunne arbejde med, om, på hvilke institutioner de anbragte har fast folkeregisteradresse og får udbetalt hele deres pension. Det ville jeg synes var en god idé.

Jeg ved godt, at de sociale institutioner er reguleret. Men der er på de forskellige hospitaler jo også steder, hvor man bor i en såkaldt boenhed og får udbetalt hele sin pension uden at skulle betale, fordi det er et hospital som sådan. Det er den lov, det er reguleret under.

Der er også psykiatriske hospitaler, hvor de nedlagte overlægeboliger bliver brugt til bofaciliteter, sådan små bofællesskaber, kunne man kalde det for. Der får man så også udbetalt hele sin pension. Tanken er ikke, man skal flytte, tanken er, man skal blive der.

Da det jo ligner det sociale til forveksling, var det da lige så rimeligt at sige, at man ville betale for sine ting. Det er jeg helt sikker på folk gerne vil. Det er bare inde under en anden lov.

Tilbage er der jo så: Hvor mange mennesker drejer det her sig så om? Det kunne vi da kigge på i udvalget, for det kunne jo også være, at man bare var misundelig på dem. Det var der jo nok nogle, der ville sige. Det kunne jeg da aldrig finde på. Men derfor var det da interessant at få undersøgt, hvorhenne er det? Hvor mange drejer det sig om? Og er det på sådan et niveau, at vi vil sætte os i bevægelse for at ændre lovgivning for det?

Jeg er også bekendt med, at der er flere steder. Jeg forsøgte også i min ministertid at få ændret på det forhold, men blev mødt af et Folketing, der troede, at det var en debat om ældre mennesker, der havde en lejlighed, som de så ville miste, mens de lå på hospital.

Det var slet ikke tanken. Tanken var jo lige præcis, at man også skulle betale for sit ophold de steder, der har med Sundhedsministeriet at gøre, hvor man bor hele sit liv.

Så jeg er da åben for, at vi kigger på det. Men jeg synes, det havde været bedre for forslagsstilleren og for hans forslag, hvis han ikke havde lavet sådan et smalt forslag, der fokuserer på en gruppe, hvorom man kan spørge: Kan vi nu det?

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet. Vi opfatter det sådan, at personer, der afsøner en dom i psykiatrisk behandlingsregi, ligesom alle andre psykiatriske patienter er at betragte som syge mennesker. De får ofte en voldsom straf i form af tidsubegrænset behandlingsdom. Det er personer, der tit har et meget ringe netværk, og som har brug for at bevare den smule, de har.